

όνομάζειν (συνών. καλεῖν, λέγειν). 'Ονομάζω/όνοματίζω, name/give a name to, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὁ νομάζειν. || **όνομάζεσθαι**. 'Ονομάζομαι/χαρακτηρίζομαι, be named/be characterized, 'Ηράκλειτος 67 ἀλλοιοῦται δὲ (sc. ὁ θεός) ὄνωσπερ ⟨πῦρ⟩, ὅπόταν συμμιγῇ θυώμασιν, ὁ νομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστου Παρμενίδης 9.1 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ τὸξος ὁ νόμασται 'Εμπεδοκλῆς 8.4 φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὁ νομάζεται ἀνθρώποισιν. Πρβλ. ὄνομα.

όνομαστικά. Βιβλία περὶ όνομάτων, books about names, Δημόκριτος 26a (τίτλ.) 'Ο νομαστικῶν.

όξυβελής 1. 'Οξυβόλος, sharp-edged, 'Εμπεδοκλῆς 40 "Ηλιος ὁξυβέλης ήδ' ἵλαειρα Σελήνη 2. Αἰχμηρός, pointed, 'Εμπεδοκλῆς 83.2 αὐτὰρ ἔχιροις ὁξυβέλεις χαῖται τώτοις ἐπιπεφρίκασι.

όξυδερκείη. 'Οξυδέρκεια/όξύνοια, sharp-sightedness/acute-ness, Δημόκριτος 119 τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὁξυδερκεῖη κατιθύνει.

όξὺς 1. Ξυνός/δριμύς, sour/sharp, 'Εμπεδοκλῆς 90.2 ὡς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν ὅρουσεν, ὁξὺ δ' ἐπ' ὁξὺ ἔβη, δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῷ 2. Σφιδρός/βίαιος, sharp/violent, Διογένης 5.10 ὁξυτέρη νησίνησιν ἔχων Δημόκριτος 273 γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὁξυτέρη πρὸς κακοφραδμοσύνην 3. 'Οξὺς/μυτερός, sharp/pointed, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,5) τὸν μὲν οὖν ὁξὺν εἶναι τῷ σχήματι γωνοειδῆ τε καὶ πολυκαμπῆ 4. (ἀντίθ. βαρύς). 'Οξὺς/ψιλός, sharp/shrill, 'Αρχύτας 1.26-29-31-44-45-49-52-55 ἀ μὲν ἀπὸ τῶν πλαγῶν ταχὺ παραγίνεται ... ὁξύς εἰ α φαίνεται ... βαρὺν ποιήσει τὸν ψόφον· αἱ δέ κα ταχύ τε καὶ ἰσχυρῶς, ὁξὺν ... χρῆσομές τι μέγα φθέγξασθαι καὶ ὁξὺ ... ἐν γατοῖς αὐλοῖς τὸ ἐκ τῶν στόματος φερόμενον πνεῦμα ἐξ μὲν τὰ ἐγγὺς τῷ στόματος τρυπήματα ἐμπίπτον ... ὁξύ τερον ἄχον ἀφίησιν, ἐξ δὲ τὰ πόρσω, βαρύτερον· ὥστε δῆλον ὅτι ἀ ταχεῖα κίνασις ὁξὺν ποιεῖ, ἀ δὲ βραδεῖα βαρὺν τὸν ἄχον ... ἡσυχῷ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰσχυρῶς δέ, ὁξὺν ... ὁξὺν φθεγξεῖται ... ὁξύτεροι τάχιοι κινέονται. || **δι'** **όξειᾶν.** 'Η πέμπτη (μουσι-